

ԻՐԱՎՈՒՆԿ

ԼՐԱԳԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՓԱՂԱՓԱԿԱՆ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԱՄԵՆ ԶՈՐԵՓՇԱԲԹԻ ԵՒ ՇԱԲԱԹ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ներկայ 1898 թվականի
Պոլսկարից համար տարեկան 12 ֆրանկ
» » վեցամսեայ 6 »
Արսասահմանի » տարեկան 14 »
» » վեցամսեայ 7 »
ԿԱՆՆԻԿ ՎՃԱՐՆԵԼԻ

Նամակ դրամ եռայնը դրկեղ հեռեկեայ հասցեով
ԽՍԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԼՐԱԳՐՈՑ ՎԱՌՆԱ (ՊՈԼԿԱՐԻԱ)
Редакция на ВѢСТНИКЪ
„Иравункъ“
ВАРНА (България).

Rédaction du journal
„Iravounk“
VARNA (Bulgarie)

Խմբագրության ուղղեալ գրութիւնք
եւ չեն դրկուիր եւ յարմար դատարան-
ները միայն կը հրատարակուին անբող-
ջովիս կամ մասամբ:
Դատարանի տողը 20 սանթիմ. երե-
քին անկի անգամներու համար 20 0/0
գեղջ կը շինի:

ԽԱՒՈՒՑ ՀԻՍ

Ամէն ձեռնարկի յաջողութիւն
կախում ունի ոչ միայն նախա-
պատրաստական պայմաններէ, ու-
րոնք անոր հիմը կը կազմեն, այլ
եւ արտաքին, դիպուածական պա-
տահարներէ կամ պարագաներէ.
որոնք ձեռնարկուին կամքէն ան-
կախ են բոլորովին:

Յաջողութեան այս երկու տե-
սակ տարրերը, ներքին եւ արտա-
քին, մինչեւ մէկ աստիճան կըը-
նան լեցնել իրարու թերին: Երբ
վաճառական մը առեւտրական
գործի մը կը ձեռնարկէ, որուն
համար ունի բաւականաչափ գրա-
մագրութիւն, հարկաւոր ամէն ծանո-
թութիւններ, կրնայ իր յարատե-
լանքերով յաջողիլ, եթէ նոյն իսկ
արտաքին հանգամանքներ նուազ
նպաստաւոր ըլլան իրեն: Ասոր
հակառակ՝ կը պատահի նաեւ որ
վաճառական մը չունենալով ոչ
բաւական գրամագրութիւն, ոչ ալ
գործի հմտութիւն, միայն արտա-
կարգ, նպաստաւոր պարագանե-
րու շնորհիւ կը զօրացնէ իր առեւ-
տրական գործը հրապարակին վը-
րայ:

Այսպէս է մարդկային ամէն
ձեռնարկ:

Սակայն սա յայտնի է որ լըը-
շամիտ մարդը իր պարտականու-
թիւնը կը նկատէ իր առաջադ-
րած գործին յաջողութեան համար
կանխաւ պատրաստել՝ որքան կա-
րելի է, յաջողութեան ներքին
պայմանները, զորս կրնայ ձեռք
բերել իսկ իր ջանասիրութեամբ եւ
որքան կարելի է՝ քիչ յոյս գնելով
իրմէ անկախ, անսովոր յաջողու-
թիւններու վրայ որոնք կրնան ի-
րեն հանդիպիլ, բայց կրնան նաեւ
բնաւ տեղի չունենալ:

Մենք ասոր ճիշդ հակառակը
գործեցինք, ազգային դատին յա-
ջողութեան համար յոյս գնելով
միայն բարեյաջող պատահարներու
եւ արտաքին օգնութեան վրայ,
որոնք, իրաւ, կրնային տեղի ու-
նենալ եւ որոնց սակայն ի գուր
սպասեցինք ահեղ ճգնաժամի մը
մինչեւ վերջին վայրկեանը:

Արդարեւ եթէ Հայկական խն-

դիրը քիչ շատ յաջող լուծում մը
գտնէր, այդ պիտի ըլլար՝ միայն
եւ միմիայն եւրոպական տէրու-
թեանց բարեացակամութեան մէկ
շնորհովը եւ ոչ մեր ներքին, եր-
կար եւ դիտակցական աշխատու-
թեան, պատրաստութեան նիւթական
ու բարոյական ուժերուն արգիւն-
քովը: Ասով չեմ ուզեր ուրանալ
կարգ մը վեհաժողութեան անդա-
մարտ անձնազոհութեան այն գոր-
ծերը զորս ամէն Հայ պարտի
պատկառանքով եւ սքանչացումով
յիշել միշտ: Բայց այդքան ոյժ՝
կաթիլ մը ջուր էր պէտքերու ու-
կիանոսին քով: Գործին բուն աճը,
Հայ ժողովուրդը, թէեւ ոչ ան-
տարբեր, սակայն անշարժ ու ան-
գործ հանդիսատեսի մը դերը կա-
տարեց ցանցաւ թուով երիտա-
սարդներու յեղափոխական շար-
ժումներուն հանդէպ: Գործին հի-
մը խախտու էր հետեւեալպէս:

Այս չինչանակիւր որ եթէ ժո-
ղովուրդը պատրաստուած ըլլար
գործին, Հայաստան պիտի վեր-
կուած ըլլար այսօր: Բայց գոնէ
մենք՝ իւր ինքնաճանաչ ազգ՝ մեր
պարտականութիւնը կատարած պի-
տի ըլլայինք. ու յետոյ՝ աղէտը
չպիտի կրնար այսքան լայն ու
խոր վէրքեր բանալ մեր կուրծ-
քերուն վրայ: Վերջապէս հաւա-
նական է որ եթէ ժողովուրդը
կամ իր կարեւոր մէկ մասը բա-
րոյական որոշ հասունութեան մը
տիրացած ըլլար, չպիտի ներքին
ազնիւ, սակայն չափազանց տաք
գլուխներ կանխահաս գործերու
մէջ ա՛յնքան առաջ երթային:

Գործուած սխալները երեւան
հանելէ աւելի՝ այսքան դժնդակ
փորձառութենէ մը արմատապէս
օգտուելու հարկը մատնանիշ ը-
նել է նպատակ: Երբ համոզու-
ինք որ մեր գործունէութեան հի-
մը խախտու էր, բնական է որ
գոնէ այսուհետեւ ջանանք հաս-
տատուն հիմնելու վրայ քաշու-
նալ, ջանանք ժողովուրդը զարգացնե-
լու, ջանանք պատրաստելու զինք
այն մեծ գերին, զոր ապագան
վերապահած է իրեն: Երկար ու
տաժանելի է անշուշտ աշխատու-
թիւնը. բայց սեծ գործերու ան-

խուռափելի պահանջն է այդ: Եւ
արդէն այս կէտը ըմբռնած չըլ-
լալնուս, ամէն բան ծայրայեղ լա-
ւտեստութեամբ մը դիւրին կար-
ծելնուս եւ շուտով, սանկ երկու
երեք տարուան մէջ, Հայաստանը
թուրքին ձեռքէն յափշտակել ու-
ղեղնուս համար չէ՝ որ հասանք մեր
այսօրուան վիճակին:

Յ. Սիւսակ

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Մարտի 7 ապրիլ
Տիար Մինաս Զեքալ, տեղւոյս Աշ-
խարհագրական ընկերութեան հրաւե-
րով երէկ Բարկլէն հոս հասաւ եւ ի-
րիկունը բանախօսեց Բէն սրահին մէջ
ամփոփ եւ լուսաւոր գիծերով ներկա-
յացնելով Հայր եւ Հայաստանը:

Հնդարձակ ժողովարարը լեցուած էր
5-600 զաղրիացի եւ հայ ունկնդիրնե-
րով: Ժամը 9ն էր, երբ ընկերութեան
փոխ-նախագահը հանդիսականաց ներ-
կայացուց Յարգւոյ բանախօսը՝ մեղ ծա-
նօթ արժանիքներովը:

Տիար Զեքալ իր սեղմ ու կոկիկ ո-
ճով պատկերացուց հայն՝ իր բնածիր
յատկութիւններովը ու գովելի բար-
քովը, Հայաստանը՝ իր պատմական
չըջաններովը ու աշխարհագրական դիր-
քովը, խօսեցաւ անոր հարուստ ար-
տադրութեանց եւ կլիմային վրայ,
բնիկ եւ դրացի, տարազգ եւ տարա-
լեզու ժողովուրդը վրայ, յիշեց պատ-
մական մասնաւոր դէպքեր եւ ժամա-
նակակից տխուր անցքերը:

Գաղղիացեաց հետաքրքրութիւնը ա-
ւելի շարժեց բանախօսութեան այն
մասը, ուր նկարագրուեցաւ Հայոց բա-
րոյական կեանքը, նկարագրուեց, լե-
զուն, գրականութիւնը եւ բանաս-
տեղծական ոգին: Բանախօսը իբրեւ
նմոյշ թարգմանաբար ընծայեց մէյմէկ
յուզիէ կտոր Սայաթ-Նովայի, Դուր-
եանի եւ Գամառ-Քաթիպայի երկե-
րէն: Դուրեանի «Լճակին» մէջ երի-
տասարդ օտարուհիներ անձկութեամբ
նայեցան» եւ յուզուեցան... Թարգմա-
նութիւնը շատ բնական էր:

Յարգւոյ բանախօսը իրօք չնորհաւո-
րութեանց արժանի է իր բեմական այն
ճարտարութեան համար որով սուղ ժա-
մանակի մէջ հանդիսականաց սուաւ
բոլոր էական եւ կարեւոր անդեկու-
թիւնները, որոնք հարկաւոր էին պայ-
ծաւ եւ որոշ գաղափար մը տալու հա-
մար պատմական ազգի մը եւ խորհրդ-
դատը, ու նուիրական յիշատակներով
լեցուն Դրախտի մը, Հայաստանի վը-
րայ:

Բանախօսութենէ վերջ, 60ի չափ

եղեբարական ստուերակ պատկերնե-
րով ցոյց տուաւ Հայկական զինանը-
շանը, Վարդանը, Տիգրանը եւ հին ու
նոր ուրիշ նշանաւոր դէմքեր, դէպ-
քեր, հնութեանց պատկերներ, Անին՝
իր սքանչելի հնութիւններով, վաս-
պուրականի աշխատասէր կիներ՝ իւր
մանարանով, Սասունի կոտորածը եւ
հերոսուհի Շաքէն, Ռուսահայուհին՝ իր
չքեղ հագ ու կապուստով, Քիւրաք՝ իր
վայրագութեամբ եւ վերջապէս հայ
փախստականները՝ օտարութեան հողին
վրայ, իբրեւ գաղթական, ուր կըն-
դունին իրենց հաց եւ ապուր օտարին
ձեռքէն...:

Իւրաքանչիւր տեսարան պարզեց եւ
բացատրեց: Մեծ եղաւ բանախօսին
յաջողութիւնը, կարճ ժամանակի մէջ
Գաղղիացին շատ բան սովորեցաւ Հայի
եւ Հայաստանի վրայ: Հայ գաղթակա-
նութիւնը ներկայ էր իր ամբողջու-
թեամբ: Հ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ձեր՝ Փ. Պօլսոյ Հայերու ուղղած
կոչը ուրախութիւնով կընդունին ներ-
կայ վարժարաններու բարեկարգու-
թեան փափաքողները: Ազգին օգուտը
ուզող ո՞ր անհատ պիտի չըզգածուէր
համերաշխ գործունէութեան մը հրա-
ւէրէն ու պիտի չըղծար հաւաքուիլ
անոր շուրջը՝ թօթափելով ամէն կիրք
ու բուն յոյզեր. սակայն երբ կը պա-
հանջուի զոհել իտեղ եւ սկզբունքի,
զոհել ամբողջ սերունդ մը մէկ քանի-
ներու շահին ու քմահաճոյքին՝ ի հար-
կէ հոն կանկ կառնէ ձեռքը երկնցնել
զիմացինին՝ երբ նա իր թաթերը բա-
ցած պատրաստ է որսը բռնել ու ցան-
ցին մէջ նետել համերաշխութեան պա-
տըրուակով:

Մեր տղեղ բարքերուն յաւիտեա-
կան դիմակաւորները ի՞նչպէս պատ-
րաստ են ընդհանուր հաշտութեան մը
յանգելու, առաջ քշելու համար իրենց
պահանջը որ այնքան խստոր կը հա-
մեմատի յառաջդիմութեան ամենակեն-
սական պահանջին:

Իրենց քանի քանի անգամներ ըս-
ուած է եւ այսօր հրապարակաւ նորէն
կըսուի իրենց. Այո՛, հաճոյքով կը
փսրինք համերաշխութեան գաղափա-
րին՝ պայմանով՝ որ մութին մէջէն ա-
ռաջ չը տանին իրենց նպատակը պա-
հելով այն վարժապետները՝ որոնց տն-
օգուտ ըլլալը իրենք ալ ընդունած է-
ին. այո՛, մենք լոյսին մէջ կը պօ-
ռանք, մենք յառաջադիմութեան ծա-
րաւինք. ալ հերիք խաբարեցինք
խաւարին մէջ. գոնէ մեր զաւակները
մեծնան իտեղով աշխուսացած եւ ա-
ռողջ գաղափարներով զարգացած: Պէտք
է ժամանակին մարդը ըլլալ եւ այս

կարգի ուսուցիչները չեն որ պիտի պատրաստեն թարմ ու կորովի բարոյականով զօրեղ ճշմարիտ մարդը. մոզովուրդը արդար բողոքով լեցուած իրեն իրաւունքը կը պահանջէ:

Հապա ինչ եւ այն կարգ մը Դաշնակցականի, Արմինականի, տեղացիի ու Պոլսեցիի անուանով հրեհուած խաւովները, եթէ ոչ այդ բոցերուն մէջ խեղդել ժողովուրդին ձայնը, մինչ այդ կրակին ետին զայն արծաղողները չաւառուք ծիծաղով մը կը պարէին. չէ՞ մի որ իրենք, նոյն իսկ այդ վարժապետներն էին այդ մեքենայութիւններու հեղինակները իրենց մոլորակներով ու արբանեակներով: Ա՛լ կը բաւէ, ա՛լ չափը լեցուած է. եթէ յորաւի ազգին օգուտը կուզեն, պէտք է ետ կենան իրենց ազգաւէր ձեռնարկներէն ու թող տեսնեն որ մեզ սգեւորող միակ իդը վարժարանը մաքրելն է իր ցեղերէն՝ ունենալու համար յառաջդիմասէր խելալով տոգորուած ուսուցչական մարմին մը որ միայն կարող է մեզ տանիլ բաղձալի նպատակը, հո՛ն ուր պէտք է ձգտի ամբողջ հայութիւնը, հո՛ն գէպի լոյս, հո՛ն դէպի դիտութիւն:

Տարեշրջանը մօտիկ է, պէտք է անկէց վերջ ասպարէզը թողուլ կարողներու: Հակառակ պարագային՝ ամեն առերեւոյթ հաշտութիւն իր ետին պիտի պահէ հաւուր փլուզումը խարխուլ չէնք մը զոր կուզեն կանգուն պահել, ականջ չընելով իրենց շուրջը բարձրացող բողոքներուն:

Պ. Գ. ՊՕԼՍԵՑԻՆԵԱՆ

Արգոյ նամակագրին եզրակացութեան ըսելիք չունինք, եթէ ճիշդ է իր ենթադրութիւնը թէ միւս կուսակցութիւնը կուզէ համերաշխութիւնը գործածել իբր միջոց թաքուն, ապօրինաւոր փափաքներ իրականացնելու:

Միայն թէ մենք չենք կրնար հաւատալ որ ամբողջ կուսակցութիւն մը այդ ոգիով տոգորուած ըլլայ. կարելի է որ իր մէկ քանի անդամները պարզապէս անձնական նկատումներով շարժին եւ իրենց կիրքերուն միայն հետեւին. սակայն անոր եթէ ոչ մեծամասնութիւնը:

ԱՐԻՒՆՈՏ ԹԵՐԹԵՐ

Անկէց իվեր ձեռքս չէի առեր: Սիրելի կուրծքէ մը փախցուցած էի զանսք, իբր միակ յիշատակը ա՛յդ կեանքին, որ ա՛լ չէր բարախեր: Ինչե՛ր գրած էր ա՛նսնց մէջ. չէի հետաքրքրուած, որովհետեւ սիրտիս ցաւը չէի ուզէր բորբոքել բոցերով. մոռացութիւնը է՛ն կազդուրիչ բախասանն է, կը կարծեմ:

Այսօր, թուղթերս քրքրած առան, աչքիս կը զարնեն, կառնեմ ու կը բանամ արիւնշուայ թերթիկները, հաւատաւորի մը զգուշութիւնով: Մանրիկ, բարակ գիրեր կան հոն, օրուան թուականներով, առօրեայ տպաւորութիւնները անշուշտ իրեն, նօթերը՝ կեանքի յարափոփոխ էջերուն:

4. Ապր. 90. — Յոռետես հեղինակ մը կարգացի այսօր: Լազկան յուսահատութիւն մը՝ մարդիւրու անգթութեան

թիւնը, գոնէ մէկ մեծ մասը կը փափագի անշուշտ հանրային գործերու կանոնաւորութեան: Երկու կողմին անկեղծ եւ ռզղումիտ մասերը իրարու քով գալով կրնան գիւրաւ համերաշխութիւն մը գոյացնել: Քանի որ խնդիրը գլխաւորապէս դպրոցներուն շուրջը կը դառնայ, ինքնին դժուար գործ մը չէ հաստատել թէ ինչ բարեկարգութիւններու կարօտ են անոնք: Ի հարկին՝ կարելի է չեզոք անձերու դատաստանին դիմում ընել այս մասին:

Գոհ ենք որ մեր համերաշխութեան կոչը արձագանք գտած է փ. Պօլսեցի մեր սիրելի ազգակիցներուն մէջ, ինչպէս կը հաստատէ նամակագիրը և մեզի զբերուած ուրիշ գրութիւններ: Սակայն մեր սրտագին փափագը համերաշխութիւնը իրապէս գործադրուած տեսնել է կարեւոր հայ գաղութի մը մէջ, որուն լուրջ, ռզղաւոր և շնորհքով տարրերէն իրաւունք ունինք շատ բան սպասելու:

Լ Ր Ա Ւ Ք Ա Ղ

Պոլսեցի Բաբուր գիւղէն Թիֆլիս ապաստանած հայ գաղթականներ քանի մը արժեքաւոր իրեր ընծայ զրկել են Քիւրտ Մօրօ աղային խնդրելով որ պաշտպան եւ հոգատար ըլլայ իրենց ընտանիքներուն:

Մօրօ հայ գիւղացիներուն պատասխանելով շնորհակալութիւն յայտնել է նուէրներուն համար եւ վստահեցուցեր է զանոնք թէ իր հովանաւորութեան տակ գտնուող ընտանիքները միշտ պաշտպանութիւն պիտի գտնեն իրմէ:

—Հայոց հրատարակչական ընկեր. ընդհանուր ժողովը Մարտ 28ին տեղի ունեցեր է Թիֆլիսի մէջ: Վարչութեան տարեկան տեղեկագիրէն կը տեսնուի որ ընկերութիւնը նախորդ տարիի մէջ հրատարակած է 22 գիրք ու ունեցած մօտ 7300 ր. եկամուտ. նոյնքան ալ ծախք:

—Դաւերթի առաջն. փոխանորդ Հայր Սարաճեան ինքզինք անկարող տեսնե-

հանդէպ. ազւոր մեղեդի մըն է դաւերթի մը վրայ երգուելիք: Է՛ն չեմ սիրեր սա յոռետես մարդերը, որոնք աւելի բանաստեղծներ են, քան գիտուններ ու ընկերաբաններ: Ներկայէն կը թափանցուին, դժբաղդութիւններու, թշուառութիւններու տեսարանը գերազանցօրէն կազդէ իրենց սիրտին, կը կակուզան զայն, ու կըսին երգել, ստուերամած մեղամաղձութեան մը մէջ, ներքին, խորունկ ցաւերը կեանքին, ախտական ու անոյս եւրանգներով: Անոնք ներշնչուողներ են, ներկայով գրգռուողներ. հանգարտ, զննող միտքերէն չեն, որոնք, պատմութեան հայելիին մէջ, կեանքին յաջորդական բարեխառնութիւնը ուսումնասիրած, կը տոգորուին ապագայով, ներկան հեղուղ զինուորներ կը գտնան, ու հաւաքով ու արիւթեամբ կը մարտնչին: Յոռետեսները ներկային վազանցիկ էջին հետ կանխադասան. ապագան չի պիտի ճանչնայ դիւրեմբ:

« 1 Մայիս 90. Գեղեցիկ առաւ մը ծագեց: Նկարագրելու համար անոր չեզոքութիւնը, պէտք է որ, ծխածա-

լով իր հօտին իրաւունքները պաշտպանելու, որուն գլխաւոր պատճառը նկատուի իր Թրքահայատակութիւնը, իր հրաժարականը զրկած է կաթողիկոսին, որ Դաւերթի առաջն. փոխանորդ ճանակած է Հայր Այվատեանը, իսկ Սալմասթի՝ ռուսահայատակ իրաւունք վարդ. Դաւիթնը:

—Նեստորական ասորի Մարիվան եւ պիսկոպոսը, Իլիա վարդապետը, երկուքահանայ եւ մէկ դպիր ուսադաւանութիւնը ընդունելու եւ մկրտուելու են Բէթէրսպուրկի մէջ: Արարողութեան ժամանակ բոկուրօրը յայտնել է թէ Ձարը հրամայած է իր շնորհակալութիւնը յայտնել մկրտածներուն. որոնց հետ իրենց 15000 հոգիէ բաղկացեալ Պարսկաստանի հօտն ալ ընդունած ուսադաւանութիւնը:

—Սօֆիայէն կը գրեն մեզ. ձարտար արուեստագէտ Տ. Պետրոս Սրապեան ապրիլ 9ին մեռաւ այստեղ խեղճ վիճակի մէջ: Թաղումը շատ անշուք եւ քիչերու ներկայութեամբ կատարուեցաւ: Դամբանականին մէջ յորդորկարգացուեցաւ ի տէր հանգուցեալ նկարչին յիշատակին՝ գնել իր թողած գեղեցիկ նկարներէն ի նպատիւ իր ընտանիքին: Արդեօք աւելի ազգային, ընկերական եւ քրիստոնէական չէ՞ր այդ գնումները ժամանակին ընել, որով հայ նկարիչը կարենար քիչ մը աւելի հանգիստ վայելել ու թերեւս աւելի երկար ապրիլ: Այս առիթով անգամ մըն ալ հաստատուեցաւ թէ «Գնա մեռիր, եկու սիրեմ» առածը իրական նշանակութիւն մը ունի մեր մէջ:

—Մեծանուն հայ արուեստագէտ Յ. Այվազովսքի հիմա գրած է հսկայ պատկեր մը յօրինելու, 1900ի Փռանաական մեծ արուեստահանգէսին համար:

—Ս. Օրմանեան՝ ազգ. պաշտօնական մարմիններու Ձառակական շնորհաւորութեան առթիւ իր ըրած ատենախօսութեան մէջ յայտնած է թէ Բարիդի կարգ մը գաղթականներուն վերադարձին մասին Պալատի առաջին քարտուղարէն քեղքէր մը ընդունած է որուն մէջ ըսուած է թէ Սուլթանը իսլամ տարրէն ետքը ինչ տարրը կը նրկատէ իւր աւելի ձառաւորիմ օմ. գահուն և իր բարձր շնորհները անպակաս պիտի ընէ անոր:

նին եօթը գոյներուն հետ՝ չա՛տ մըն ալ բաւեր գիտնամ: Ամէն բան կեանք է, ամէն բան երգ, ամէն բան յոյս: Քայլերս դէպի բլուր կուզեմ, թարմ ու քնքուշ կանանչութիւն մը նայուածքս կը գգուէ: Ան առան կըզգամ թէ անձնակի բանաստեղծութիւն մըն ալ հոգիս կողովէ: Կուզեմ հասկնալ զգայութիւնները, բայց անոնք ինչչափ խուսափուկ ու ինչչափ ալ տարտամ են... Միտքս յիշատակներով կը շարժուի. երեւակայութեանս առջեւ կուգայ էակը, որ դիմ իրեն չըթայած է, ու նորէն կը սարսուտ: Կը մտածեմ թէ կեանքը ցաւատանջ ձգտում մըն է բոլոր, յուզումի փուշերով խոցուում. բայց կըզգամ միեւնոյն առան ալ թէ՛ հո՛տ, այդ ճիգի անվերջ գալարումին մէջ գէպի կէտ մը երբեք, հոգեկան դրոթեան ալափոխ ու անուշ զգայութիւնները կան: Կեանքը կը սիրեմ նոյն իսկ իր ցաւերուն ու իր յուզումներուն համար: Այսօր ա՛յդ զգացի կարծես...»

« 4 Ապրիլ 91... —Միտքուց: Գերեզմանին խորհուրդը դիմ կը քաշէ: Ազաւոր թափառականի մը պէս կը յօժիմ հոս ու հոն: Ի՛նչ սրտածմբիկ է տեսարանը... հողակոյտներուն տակ Մահը՝ պաղած ու հանդարտ, հողակոյտներուն վերեւ լացը, կսկիծն ու կոծը: Աջս՝ տարուք կին մըն է՝ փաթթուած ու

—Ձատկի առթիւ Պատրիարքին շնորհաւորական այցելութեան եւ կան պարսկական դեսպանը և Մինգլիոյ, Խոսիւիոյ, Աւստրիոյ, Գաղղիոյ դեսպանատուններու թարգմանները: Գերմանական դեսպանը եւ պապական նուիրակը իրենց այցաքարանքը զրկել են, վերջինը՝ հիւանդ ըլլալուն պատճառով:

—Կ. Պօլսոյ զանազան հասարակութեանց պատրիարքները իրարու անձամբ այցելեցին այս տարի:

—Մինչեւ Աւագ շաբաթի երեկոյ՝ Կ. Պօլսոյ հասած բոլոր գաղթականները ազատ ձգուած են սահիկանութեան գնէն:

—Ձատկի առթիւ Սուլթանը իր անձնական գանձէն 250 ոսկի նուիրած է Պատրիարքարանին: Նախարարական խորհուրդն ալ որոշած է որ մալիյէն 40000 զրշ. տրուի:

—Կ. Պօլսոյ ազգ. հիւանդանոցի վարչութիւնը ընդունած է «Գիւլութեան մահիճ»ի դրութիւնը, որով բարեգործ ազգայիններ պիտի կրնան մշտնջենական անկողին մը համար միայն 12 ոսկի: Արդէն եօթը անկողինի համար նուիրատուներ գտնուել են:

—Բիզաւեյի իւրի մէջ կը կարգանք Հայ ինտիմ մը կը ծանուցուի մեզ Օրտույէ: Գիտե՛ք ինտիմ: Ֆրոնտացի այն տգէտ երիտասարդն է, որ միլիոններու վրայ թուաբանական ամէն գործողութիւն կը կատարէ մըտքով ու վայրկեանապէս, առանց թղթի և գրչի: Ինտիմ Բարիդ տարուեցաւ, գիտնականներու քննութեան ենթարկեցաւ: Բնութեան մէկ հրաշալիքը նկատուեցաւ, ի ցոյց դրուեցաւ, և բազում գրամ շահեցաւ: Օրտույէի հայ ինտիմն է Պ. Մովսէս Չիթճեան, 17 տարեկան պատանին, որ կարգաւ գրել չգիտէ, բայց չորս գործողութիւններ

փակած հողակոյտի մը, զոր կը պահէ, կը ծծէ... Ձախս՝ բամբ ձայն մը քահանայի, արագաթիւղ ռորակներու մէջ կտրտուած, հատիկ հատիկ, մեղմաբար, Սիրոս կը ճգմուի, օ՛հ, այնչափ չեմ սիրեր մահը: Եւ ինքնաբերաբար, ներքին գրգռումով մը քայլերս կուզեմ գէպի բլուր, ուր մատղաշ կանանչութիւն մը, գուարթ արեւի մը ցանցիլ ոսկիներուն ներքեւ կեանք պիտի բաբախէ: Կեանք, ահա՛ բառը, գոր կեանքէս աւելի կը սիրեմ...»

Մէկգի կը նետեմ թերթերը ու պատուհանս կը բանամ լայն շուշ մը առնելու համար: Այդ նօթերուն մէջ, ուր կեանքը փառաբանուած է այնչափ ներթոյժ շեշտերով, այնչափ խոնգոտ բոցերով, այդ նօթերուն մէջ, ուր ամբողջ հոգի մը կը թրթռայ, կը զողզուի կեանքին համար, կը տեսնամ հիմա մագնիս մը միայն, սիրտի մօտիկ ձայն մը, որ խեղճուկ յիշատակը պիտի ըլլայ հեզօղակի մը պէս, որ կը կցէ զիս մշտապէս, իր կորսուած հոգիին: Աւ կերեւակայեմ՝ հիմա զինքը անյոյս ու զողջովուն, դա՛ լեռան

բը մտքով անվերջ կը կատարէ մինչեւ 40 միլիոն, որքան ալ մեծ թիւերու վրայ ըլլայ: Օրինակի համար, հարցուցէք իրեն թէ երկու միլիոն ցորեն կայ մէջտեղ, եթէ թուոնք մը մէկ վարկին մէջ քառորդ տրամուսնէ, ամբողջ ո՞րքան ատենէն կը լինայ: Կամ՝ քանի թուոնք պէտք են որ տասն քառորդ տրամուսնի մէջ լինին այն ցորենը: Ինտերէն իր տարբերութիւնն այս ըլլալ կը թուի որ մինչդեռ Ֆուստայի քառորդ տրամուսնի արմատներն ալ կրնայ հասնել մտքով, ջրածնան միայն չորս գործողութիւնները կրնայ կատարել, բայց անսխալ կը կատարէ, առանց իսկ իր մատերուն օգնութեան: Բայց ինտերին վրայ առաւելութիւն մը ունի: Նաեւ իր մատեր խիստ ճարտար են: Պզտիկ մատի հաստութեամբ անգլխական գամերուն երկու ծայրերը կտրելով բարով, գամերը կը միացնէ իրարու և երկար շղթաներ կը շինէ միայն քարէ գործիքով, և շղթան այնքան ողորկ և հաստատ կըլլայ որ հոն առեւտուրի առարկայ է: Չեւքի այս ճարտար տարութեամբ հանգերն, որոշ գործ մը կամ արհեստ մը չունի, և աղքատ կապրի: Կարելի չէ՞ Պոլիս բերել, և ի յոյց դնել, կամ կըրթել, և զիտնական մը կամ արհեստաւոր մը ընել: Ինչպէս կերի: Օրտուէն միայն կաշառակեր քահանաներ չեն հրներ: Աւելի համակրելի արարածներ ալ կապրին հոն: Մէկը պիտի չգրտնուի՝ որ այս պատանիին վիճակին հետաքրքրուի:

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ԱԶԴ

Կը խնդրենք ԴՐԱՄ ԵՒ ԱՊԱՆՎԱԳՐԵԱՆ ԵՄՄԱԿԱՆԵՐԸ զրկել մեզ՝ այս հասցէով: Մ. Զօնեան վառել, կամ, այն հասցէով զոր մասնաւոր նամակներու մէջ ցոյց տուած ենք մեր բաժնորդներու մէկ մասին:

ՊԱՐԶ ԵՄՄԱԿ, ԼՐԱԳԻՐ ԵՒ ԱՅԼԻ զՐԿԵԼ ԵՄՄԱԿԱՆ ԱԿՏ՝ ՈՂՂԱԿԻ ԽԱՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՍՏԵԼԻՆ:

մարդերուն գէմը, որոնք, սա կարմիր լոյսի դարուն մէջ, կարմիր տապալը ձեռքերին՝ երիտասարդութիւնը, կեանքը ու յոյսը կը հեգնեն: Ինչ ահաւի է մտածուած՝ կարծ ու վճռական, մեռելի: Գլուխը կը հակէ երիտասարդը, յետին ինքնամոլութեան մը մէջ, քանի մը արցունքներով, վարկեանի ողբերգութիւնը հիւսելու համար:

Մէկը կը խնդայ անոնցմէ, արիւնը խաղաղած է աչքերուն մէջ. ա՛ն, զոհին գալարուածին վերեւ, ճգնաժամը հեգնող մըն է:

Եւ ահա մէկէն էջքը տապալին շո՛ւտ ու ծանր, ջախջախելով գանկը... Եւ վերադարձողի կիսնայ արիւններուն մէջ...

Գողունի, մէկը կը սահի քովը, երբոր ա՛լ ամէ՛ը հեռացած են ու քանի մը տաք արցունք կը թափէ անոր սիրելի գէմին վրայ: Յետոյ, շտապով կը բաշէ կործքէն արիւնաթաթախ թերթերը, ու յամբարայ կը հեռանայ...

Ո՛հ ցաւագին մոռած մեներ... Պատուհանս կը բանամ ա՛լ աւելի, ո՞ղ ո՞ղ...

ՎԱՐԴԸ

Է.

Երգ մը աշխոյժ իր քերթին մէջ քաջ Արամ, Դանդաղաբայի դիպի հիշողի կը դառնայ: Ստեղծները կիցնան յամբ, սեւ ու լայն Պասխապաղու, ծանրախորհուրդ, կասկածալի, ճանաչող: Զեւո՛ւն դուրը Աննան չի կար վարդեղ, Ո՛չ ալ ժպիտն անո՛ւշ, անո՛ւշ. ևս գելի, Ծեղ մը սիրտը՝ Արամ վազ մը սկսաւ, Հոգին խոյ, փոքրիկով մը առի՛ւ: Աննան հեղ մը իր կուրծքին քակ շո՛ւտ հասաւ իր հիշողի և կը հրէ դուռն անոր, Ներս կը նետուի սրտաբաբախ, խեղալի, Զեւո՛ւն, սուր անյուստ մը անաւոր, Կը բռնուի, չորսի՛ն, չորսի՛ն ան հոն քեղ: —Աննա՛ւ, Աննա՛ւ, անո՛ւշ Աննա, ո՛ր ես դուն, Ո՛ր վիտիք քեզի գողցաւ վարդ Աննա: Եւ սիրտը մտք, սիրտը դառնութեամբ գեղուն Դո՛ւրս կը նետուի, միջոցին մէջ արծաթեայ Փղակեղու ժանգը իր հոգույն սղարտ: —«Մեռի՛ր, մեռի՛ր, փո՛ւն կեանք, մեռի՛ր ալ հիւնայ Բո՛ւ ծաղիկդ չի կա՛յ, չի կա՛յ ալ աշուտ...»: Բայց հո՛ն պաղած միջոցին մէջ ալ հանդարտ, Արաքանգը զինքը ծաղրեց բառերուն, Աննա՛ն ինչ ծա՛ղր, իրեն համար ծաղր էր արդ, Ծա՛ղր՝ պառաւ, խոփած յուսիքը շոյուն, Ծա՛ղր՝ գիշերը, դժբաղդներուն մը՝ սեղան: Եւ փոփոք մը մոլեգնութեան քըշ-քըշաց, Իր հոգիին խոսքին մէջ ան ասեմ, Եւ հրակայծ նայումով մը շուտաւայաց, Արիւն ժայթեց կասաղորդեան բերեկէն: Հովերուն պէս վայրաց, կասող ու անկախ, Որոշով մը՝ խեղ վազի մը սկսաւ, Հրաքաղի մը՝ անոնց հոգին՝ հրաքաբախ... Հու՛ր յուզում մը՝ գիշերին մէջը պատու: Եւ իր գոյնէն արաքանգներ անհաւատ, Լուռ պարապը քնդիւններով լեցուն, Եւ իր սիրտը աչք թռչիլն մէջ կը դառնայ: Տարբերուն դիմ մարտը մղել վրեժէն: ԱՆՈՆ ԱՆՈՆԱՆ

«ԻՐԱՆԻՆԻ»-Ի ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ

Վ. Տօպրիչ. Անտորոպի զամակները նկատողութեան չենք առնել: —Ունակ, Ռուսմով. Կարգաէք վերի պատասխանը: Նաեւ զարոցական աշակերտի մը վարքը բարձր գանդատելու համար պէտք է զիմեղ զարոցին հոգաբարձութեան կամ անորէնին, բայց ոչ խմբագրութեան մը: Ահա ձեր խնդրած բացատրութիւնը: —Եւր Յեւու. Ստացանք ձեր նամակը. ցուցուած հասցէն ուղիղ է. կըրնաք նայնպէս մասնաւոր նամակով ձեզ

հաղորդուած հասցէով զրկել: Միայն փութացուցէք:

—Սիւսի ի. Փ. Պոլիս. Կը սխալիք: Վէճը փակուած յայտարարեցինք վարդանի տօնին ցաւալի գէպքին եւ անոր յարակից հանգամանքներու մասին միայն: Ինչպէ՞ս կարելի է որ զարոցական եւ ուրիշ հանրային խնդիրներու վերաբերող գրութիւններ ա՛լ չընդունուին մեր թերթին մէջ: Այդքա՛ն տղայազան մտածում:

—Ե. Ռ. Ե. Թուրք. Ստացանք ձեր մըր, Ձեր գրածը հաղորդեցինք թ. փ. ի:

ԴԱՌԱՄՍԵԱՅ ՀԱՇՈՒԵԿԵՐՈՒ ԱՂԲ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

1897 թուոյ ևն. 1 և 2 միջ 98 մարտ 1	ՄՈՒՏԻ	Տր. Սր.
Հոկտ. ամսէն պատրաստ դրամ	286.45	
Նախկին գանձապահին պատրաստը	92.50	
Դեկտ. 9. Հաճի Կիւլպէտէր աւալէ նուէր	30	
Դեկտ. 20. Մանիսիւն ընտանիքէն նուէր	20.60	
98 յունվ. 4. Հայր Արսէն վրդ. վեհապետ, Ս. Միսիկեան առթիւ հանգանակած դրամ	123	
98 յունվ. 4. Ժորա Կարապետ Երզնկեանի նուէր	200	
98 յունվ. 6. Կիւլպէտէր հասցի	72.80	
98 յունվ. 8. Ծօքթ. Փափագեանի նուէր	5	
98 յունվ. 18 թատրոնէ հասցի	492.10	
98 փետ. 8 Իրաւունք լրագրող միջոցաւ Պոլսէն նուէր	6.40	
97 նոյ. 1էն մինչ 98 մարտ 1 բաժնեգրին գանձուած	37	
97 նոյ. 1էն մինչ փետ. 5 գանձանակէ հասցի	168.55	
	1534.40	

ԵԼԻՔ

97 թիւն եւ ճանապարհածախս	66 60
97 նոյ. 1էն մինչ 98 մարտ 1 զեղորէից (Բուսէֆին եւ Փոկային)	382 15
97 նոյ 1էն մինչ 98 մարտ 1 Ծօքթ. Թահմիզեանին այցելալին	55
97 նոյ. 1էն մինչ 98 մարտ 1 Գասապեանին (սիւլթանի հնդկալի)	52
97 նոյ. 1էն մինչ 98 մարտ 1 մասնաճառ Միսիկեան աղա Հալաճեանին	169 80
97 նոյ. 1էն մինչ 98 մարտ 1 Դիւանական ծախք եւ ընկալագրաց տպագրութիւն	23 20
98 յունվ. 4. Կարապետի եւ Ս. Միսիկեանի առթիւ աղքատաց բաշխուած հաց, միս, ձիթապտուղ եւն.	356 90
98 յունվ. 18. թատրոնի ծախք	199 70
98 յունվ. 28. ընկերութեան գրասենեկին երկու ամսուան վարձքը «Սիսակեան» ընկերութեան վճարուած	21
Դանձանակի չըջաբերողաց 168.55 ֆր. էն 0/0ին 20 տա.	
սանորդը	31 55
Դանձին մէջ պատրաստ դրամ	176 50
	1534 40

Ի դիմաց վարչական ժողովոյ Վ. Ատենապարի Ատենապետ Գ. Փափագեան Գ. Սիւնեան վառել, 17 ապրիլ 98

Դանձ. —Մեր շնորհակալութիւնը կը յայտնուի Մեծ. Ծօքթ. Թուրքեանին որ ձրիապէս հաճեցաւ 120է աւելի հիւանդներ դարմանել Մեծ. Ծօքթ. Թահմիզեանի հիւանդութեան միջոցին:

ՀՐԱՆԻՐ

ԱՂԲ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԱՆԴԱՄՐԱՑ Գործադիր ժողովի պաշտօնավարութեան միամեայ չըջանք լրացած ըլլալով, կը խնդրուի մեր բաժնորդներէն,

որ առաջիկայ կիրակի օրուան, Ապրիլ 19/31 կէս օրէ վերջ, ժամ 2ին գումարուիլիք ընդհանուր ժողովին ներկայ գտնուին:

Ընդհ. ժողովը պիտի գումարուի Սիսակեան ընկերութեան ընթերցարանի սրահը:

ՕՐԱԿԱՐԳ

1. Համարատուութիւն Գործադիր ժողովոյ.
2. Ընտրութիւն նոր վարչութեան:
- Ի դիմաց Գործ. ժողովոյ
- Աղքատախնամ ընկերութեան
- Վ. Ատենապարի Ատենապետ
- Գ. Փափագեան Գ. Սիւնեան
- 98 ապրիլ 16 վառել

Մ. Ս. ՄԵՐԻԳԱ

Թեւորիլէրտէ էմալը նատիր պուլընան վահշէթ վէ տիւսուզ մէնդարէլէրին սօն սէնէլէրտէ վաթանը մուգատտէսիմրզտէ քիւշատ օլընտըլը կիպի, Սպանիանը թահթը հիւքմիտէ պուլընան Գուպա ճէզիրէսինտէ տախի այնը մէնդարէլէր աշըմըլ իտի: Շարգտա էվլէտէն պէրս մէհա. լէթի իլէ շէօհլէթեպ օլան միլլէթի նէճիպէի Արմէնիանը սէլ կիպի ագան գանլաբը մէտէնի էվրոպայը ճիտտէն միլլէթէսի իտէմէլի իտի իտէտէ, Գուպատա Թիւրքիլէրին Եօլընը տէրէօհտէ իտէն Սպանիա հիւքմէլէրին զատտարանէ տէօքմիլ վէ տէօքմէքտէ օլտըլը գանլար նիհալէթ Ամէրիգալըլըլըլ վիճտանըլ թահ. լիդ վէ մէհամէլէրին ճէլպ իտէպիլտի:

Պու կիւն Գուպալըլըլըլ սէրպէստիլէթին իտտտա իտէն կէնճ Ամէրիգա՝ մանէն քէօհնէմիլ վէ մաշուշլանմըլ օլան էվրոպայա ինսանիլէթ վէ մէտէնիլէթ նամընա Ենի պիլ տէրս վէրմէքտէ տիր: Ալլը մուգալով էվրոպա տէվլէթլէրինն ազամէթլէրի վէ շան ու շէօհլէթլէրի խիւֆընտա օլարագ Շարգտա ճէլաթլըլըլ էլինի թուլթամալըլ օլտըլըլըլ էնտտէ՝ տիւրքի պիլ միլլէթ (Միւլթէմէտի Ամէրիգա) Գուպալըլըլըլ իսթիլսար իչիւն պու կիւն սիլահպէտէսթ՝ ինսանիլէթ վէ մէտէնիլէթ նամընա Սպանիայա գարըլ մէյտանը մուհարէպէյէ աթըլմագտատըլ: Ամէրիգալըլըլըլ պու հարէքթի էվրոպալըլըլ պիլ տէրս վէրմէքտէն զիյատէ պիլ թահգիր՝ վէ տիւլէլի մուգալմա Եիւլլէրինէ պիլ թօգատ վուրմագտտ օլընապիլիլ:

Պիլ կիպի մաղտուր վէ մաղլու միլլէթլէր իտէ Ամէրիգալըլըլըլ պու ալլէնապըլըլըլըլըլ ալլըլըլմալըլ տըլըլըլ էվլէթ, էվրոպայա ուլթանագ լալըլմ կէլտիկի հալտէ, Ամէրիգալըլըլըլ թէֆինէ տալլըլըլ թագտիմ իթմէք վէ «Եաշաթըն Ամէրիգա» նիտալըլըլ իլէ անը շէրէֆլէնտիլմէք պիլլէք պիլ վալիֆէի մուգատտէս տիր:

Միւլթէմէտի Ամէրիգա էհալիսի ինսանիլէթ նամընա աշըլմագ

տա օլան պու մուհարէպէյէ տիւ-
կիւնէ կիտէր կիպի մէսէրէթլէ
կէօնիլիւ եազըլուպ, տիւմանա
գարըլը աթըլմայա հազըլմանա
տա օլտըլը կիպի, Ամէրիգալը
գըլլար տախի գարըլ ալայը թէշ-
քիլ իթմէք իտտաաւընտա պուլը-
նըյօրլար:

Չիգաքօ տարիւթինուհնտա (հա-
մայաւարան) իլիմ թահսիլ իթմէք-
տէ օլան գըլլար իքի հաթիթատան
պէրու մահիր պիր գարընըն թահ-
թըլ գօմանտաւընտա կիւնտէ իքի
տէֆա ասքէրի թալիմէր իթմէք
տէ տիրէր. մէսարիֆի քէնտիլէ-
րինտէն օլմագ իւզըն՝ մուհարէպէ
աշըլմասընտա պու գըլ թապուրը
հարէքէթ իտէճէք իմիշ: Պուհա-
զէնիմ նէվիլմանլարն նազիք գօլ-
լարը իլէ սիւհա սարըլուպ քէն-
տի վիճուտլարըն մուհարէպէ
թէհիլթէրինէ սէվգ իտէն վէ ին-
սանիյէթ վէ վաթանթէրվէրիք
տուկուսը իլէ մուգտարիպ օլան
օ՝ գալլէրէ նէ՝ նամ նէ՝ սըֆաթ
վէրիլէպիլի:

Ամերիգալըլարն պու տէրէճէ
մէսուտիլթէրինէ հարան օլմագ-
տան մատա պիր շէյ տիլմէյիլ:
Ա. Բ.

Միւսթէմէաի Ամերիգա հագըն-
տա իշպու պէնտտէ իլհա օլան էֆ-
քէարլարա շիմտիտէն թէքմիլ հէ-
մէքքէար օլմայըլ: Էկէր Ամե-
րիգալըլար Սպանիայը զալէպէ
իթտիքտէն սօնրա՝ քէնտի սէր-
պէստիլթի իշիւն իւշ սէնէտէն
պէրի գան տէքքէտէ օլան Գու-
պա էհալիսինին էվիլէճէ ըէյինի
թահսիլ իտուպ, անա կէօրէ՝ ա-
տայա իսթիգլալիլթէ եախօտ միւ-
քէմիլ պիր ալթօնօմիա իհսան
վէ եախօտ Միւսթէմէաի Ամերի-
գայը թէշքիլ իտէն էյալթէրէ
միւթապըլ հուգուգ վէ մէլունի-
յէթլէր իլէ ճուհուրիլթէ տախի-
լինէ եէնի վէ միւսալի պիր ա-
ղա կիպի գապուլ իտէրլէր իսէ,
օ՝ վագըթ եօգարքի պէնտտէ քէն-
տիլթինէ օգուհան մէտհու սէնա-
լարա սահիհէն շայէսթէ օլմագ-
լար: Շիմտիքի հալ իշին նէթի-
ճէսինէ պէրլէմէյիլ:

Մ Ո Ւ Հ Ա Ր Ե Պ Ե

Սպանիա վէ Մ. Ամերիգա պէյ-
նինտէ օն կիւնտէն պէրու մուհա-
րէպէնին պաշլանկըճընա պէքէն-
մէքտէ տիր: Յագաթ շիմտիլ տէ-
կին եալընըլ Հապանտա Մօրօ
թապանտընտան Ամերիգա հարպ
սէֆինէլէրինէ պիր գաշ թօք ա-
թըլըլ իսէ տէ, սէֆինէլէր ըէք
ուզագ մէսաֆէտէ պուլընտըլա-
րընտան, կիւլլէր իսապէթ իթ-
մէմիշ տիր:

Կէօրիւնիլէ նագարէն՝ Մ. Ա-
մերիգա՝ հէր նէ սէպէպէ մէպի ի-
սէ, ալա աճէլէ իթմէյուպ, իշի
ուզալթմագ էֆքէարընա խըլ-
մէթ իտիյօր: Մալիլէսի զայէթ
զայիֆ օլան Սպանիայը զիլատէ
մէսարիֆէ տիւլար վէ նիհայէթ

իֆլասիլթէ մէգուր իթմէք նի-
յէթիլէ Մ. Ամերիգան պու եօ-
լը թուլթուրընը պազը կաղէթա-
լար զանն իթմէքտէ տիր: Ֆիլհա-
գըգա, Մ. Ամերիգա հալէա Սպա-
նիայա գարըլ ըէսմէն իլանը հարպ
իթմէմիշ տիր, վէ տահա իւշ կիւն
էվիլէ Ամերիգա ալան վէ մէպու-
սան մէճիլպէրի իքի խասիմ մի-
լէթլէր պէյնինտէ մուհարէպէ հա-
լի հիւքմ իթմէքտէ օլտուլընտ
տայիլ ըէսմի գարար վէրմիլէր
տիր:

Մուհարէպէ նիշանէսի օլարագ
եալընըլ Ամերիգա հարպ վաթօր-
լարը պիր գաշ Սպանիա թիւճ-
ճար վաթօրլարը թուլթուպ եէսիլ
կէօթիւրտիլէր վէ Ամերիգա տօ-
նանմասընը 12 սէֆինէտէն միւ-
րէքքէպ պիր գըսմը Հապանա լի-
մանըն ապլօգայա ալըլ ալը:

Ամերիգա պանտէրասընը հա-
միլ պիր թիւճճար կէմիսի տէ ըՍ-
պանիալըլարտան թուլթուլըլ տրու:

Ամերիգան տէնիլ թէլէկրաֆը
թէլլէրի Հանապա եազընլարընտա
քէսիլմիշ պուլընըլ տըր վէ պու
խասիմանէ թէշպպիւս թապիլի
Սպանիալըլար աթֆ օլընըյօր:
Իւշ կիւն էվիլէ Հէրիա իսմին-
տէ Սպանիա վաթօրը Հապանայը
ապլօգա իտէն տիւլման սէֆինէ-
լէրի արասընտան ճէպրէն կէշիպ
լիմանա կիրմէյէ մուվաֆֆագ օլ-
մուշ տըր:

Սպանիա տօնանմասը Եշիլ
Պուրուհտա (Աղլանտան ովկիա-
նոս) պուլուըյօր:

Գուպա ատասընա կէօնտէրմէք
իշիւն Ամերիգա հարպիլէնէպրէ-
թի 50000 կիւլէլ թալիմ թահ-
սիլ իթմիշ ասքէր հազըլուպա-
տա տըր:

Ամերիգալըլար տէնիլ ալթըն-
տա լաղմար աշաճագլար իսէ տէ,
Սպանիտան պաշկա տէվիլթէր
վաթօրլարընըն թէշլիքէտէն սա-
լիմ գալմայըլ իշիւն լաղմ օլան
թէտալիլթէրի իթթիլալ իտէճէք-
լէր իմիշ:

Մուհարէպէտէն մալիւմաթլարը
օլմայըլ Ամերիգա լիմանլարընա
կիրէն Սպանիա վաթօրլարընա տէ-
րագապ իշլէրինի կէօրիւպ կիթմէ-
լէրի իշիւն Ուաշինկթօն հիւքիւ-
մէթինտէն 5 կիւն միւսատէ վէ-
րիլմիշ տիր:

Գուպա ասըլարընա Ուաշինկ-
թօնտան պիր խայըլ լէվաղիմաթը
հարպիլէ վէ եէյինիլ կէօնտէրի-
լէճէք տիր:

Հօնգ-Քօնկ ատասըլ էօնիւնտէ
պուլընտան Ամերիգա վաթօրլարը
մահալի ինկիլիլ հիւքիւմէթինին
իլթարը իւզէրինէ օրատան մու-
ֆարէգէթ իթմիշլէր:

Ինկիլթէրա հիւքիւմէթի ըէսմի
պիր իլան իլէ իքի մուհարիլ թա-
րաֆլարըն հիշ պիրինէ մուվէ-
նէթտէ պուլուհմամալարընը ինկի-
լիլ թէպալարընա թէնպիհ էյլէ-
միշ տիր:

Մատրիտտէն չէքիլէն պիր թէ-
լէկրաֆա կէօրէ՝ Գարտէնա լիմա-

նընա եանաշմագ իսթէյէն պիր
գաշ թօրթիլ պիր Սպանիա հարպ
սէֆինէսինտէն գօլմանմըլ վէ
գաշմըլար:

Ճէնէրալ Պլանգօնըն չըգար-
տըլը պիր էմր մուհիպինճէ՝ Գու-
պանըն թէքմիլ էհալիսի ասքէր
եազըլըլ ատայը տիւլմանա գար-
շը միւտաֆաա իթմէյէ մէգուր
տըր:

Ինկիլթէրա վէ Մ. Ամերիգա
պէյնինտէ պու էսնաաէ բէք պէօ-
լիւք պիր տօսթլըլ ըէյտա օլմուշ
տըր: Պու պապտէ Ամերիգանըն
հէր թարաֆընաա վուգու պուլան
նիւմայիլլէր վէ հաթթա ըիլիսէ-
լէրտէ վէրիլէն վաղլար զայէթ
տըգգաթա շայան տըրլար: Ին-
կիլթէրա հիւքիւմէթի քէնտի պի-
թարաֆլըլընը ըէսմի կաղէթա-
սընտա իլան իթտի իսէ տէ, Մ.
Ամերիգայա մէյալ օլտուլըլ վէ ա-
նըն մուվաֆֆագըլթինի ճանը
կէօնիլտէն արգու իթտիկի աշի-
քէար օլմուշ տըր: Պիր ըիվայէթէ
կէօրէ՝ պու իքի տէվիլթէր պէյնին-
տէ կիլլի պիր իթթիլալ հասըլ օլ-
մուշ, վէ պու սէպէպէ ինկիլթէ-
րա Մ. Ամերիգայա նէ տիւլիւ
մուվէնէթ իտէրաէ, Բուսիա թա-
րաֆընտա տա Սպանիայա թըպ-
կը մուվէնէթ վուգու պուլաճա-
ղընը պաղը կաղէթալար պիլտի-
րիյօրլար:

Բօւթօ-Ռիգօտա գարըլըլըլ-
տան գօրգուլմագտա օլուպ, Մատ-
րիտտէն կէլէն պիր էմր իւզէրինէ
իտարէի էօրֆիլէ իլան օլուհմըլ
վէ հիւքիւմէթ էհալիլ ճէպրէն
սիւհալանտըրմագտա տըր: Մահէ-
լի մէքքիւրըն պանգապը պօրճա-
րընը էօտէյէմէյօր:

Մ. Ամերիգա խարիճիլէ նագը-
րը Մ. Շէրման իսթիֆա իթմիշ
օլըպ, եէրինէ Մ. Տէյ թային օ-
լընալ տըր:

ՄԻԻԹԵՆԵՎՎԻԵ

Սուլթանըն էմրի իլէ Ալմանիա-
լը պիր ըէսսամ Տօմօքօս գալկա-
սընըն պիր պէօյիւք ըէսմինի
թանգիւ ու թէրթիպ իթմէքտէ
տիր: Սուլթան մէլքիւր ըէսմի՝
սէվիլիլ տօսթը օլան Ալմանիա
իմէրաթլօրընա իհտա իտէճէք
տիր:

Պիր ըիվայէթէ կէօրէ՝ Մէրսին
Լօյտ գուլմանեալը աճէնթի Պը-
րացաֆօլլինին մուհաքէմէսի պա
իրատէ թաթիլ օլմուշ վէ էրմէնի
վէ տիկէր միւթէհիմէրին սէր-
պէսթ պըրագըլմասընա տայիլ եա-
գընէն պիր իրատէ զուհուր իտէ-
ճէք իմիշ:

Եուհան գըրալը Եօրկիոս հա-
րէթլէրի Ռուսիա խարիճիլէ նա-
ղըրը գօնթ Մուրաֆիէֆէ պիրին-
ճի ֆրկիլ նիշանըն իհտա էյլէմիշ
տիր:

Կիրիտ մէսէյսինէ վէ թիւր-
քիա թարաֆընտան Ռուսիայա
էօտէնէճէք թապմինաթը հարպի-
յէյէ տայիլ պաղը թէքիլթիլէր իթ-
մէք զըմիւրտա Բէթէրապուրկա

կէօնտէրիլէն Ճէվաա բաշա վէ
Յէյլի պէյ շէհրի մէլքիւրէ վա-
սըլ օլուպ գօնթ Մուրաֆիէֆէ
գապուլ օլընմըլար: Մէսմուլթա
նագարէն՝ պու մէմուլարըն թէք-
լիթլէրի Բէթէրապուրկա հիւսնը
գապուլիլթէ պուլմամըլար տըր:

Ճէվաա բաշա վէ Յէյլի պէյ
Բէթէրապուրկ թիւրք սէֆիլի վա-
սըլթասը իլէ Չարըն հուգուրընա
տախի չըգմըլար տըր:

ՉԱԽԻՐԻ ԲԻԱՑԱՍԸ

Վառնա 17 Ապրիլ
Պուդտայ
Վալօն, լիպրա 47-51, հէքթօլ-
11.50-12.10 ֆրանք
Արապա, լիպրա 47-55 հէքթօլ-
10.-14 ֆրանք

Արքա
Լիպրա 38-44, հէքթօլ 5.20-5.30
ֆրանք

Մըսըր
Վալօն, լիպրա 57-58 հէքթօլ-
6.70-6.80 ֆրանք
Արապա, լիպրա 57-64 հէքթօլ-
6.80-7. ֆրանք

Յասուդա
100 օգգասը 16-20 ֆրանք՝ մալա
կէօրէ

Արապա մուսմէյէսի՝ Նարօլէն
21 ֆո. հիսապը իլէ տիր:
Կիւնտէ 15-20 վալօն վէ 15-20
արապա պուլտայ, 10-15 արապա
արքա, 1-2 վալօն վէ 4-5
արապա մըսըր կէլմէքտէ տիր:

Ա Ձ Դ

Մուսալա «Մասիս» սըճարանը
կը ծախուի հատով մարմարին մա-
սաներ, գանաբաներ, աթոռներ,
սըճարանի վերաբերեալ մաքուր
կահ կարասիք աթան գիներով:
Դիմել «Մասիս» ի սըճարանա-
պետին:

ՏՕՔԹ. Մ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

14 տարուան փորձառութենէ
յետոյ, հաստատած է իր բնակու-
թիւնը Վառնա, Գ. Թաղ, թիւ
310, Տօքթ. Կալապօլի տունը,
քաղաքապետական պարտէզին գէ-
մը ու կ'արմանէ ամէն տեսակ հի-
ւանդութիւններ, մասնաւորապէս
նեքթիւ, կանանց, տղայոց և ծը-
նընդական գործարանաց, Հիւանդ
կընդունի իր տունը ամէն օր եւ-
րոպական ժամը 9էն 12 և 3էն 5:
10-8

ԻՍԹԱՐ

Հրանտ Վրդանէսեան, Սթամ-
պուլու, 8-9 սէնէտէն պէրու կա-
լաց, Պարսիլա, Պուքըշ, Եաշ վէ
Բլօշլթտէ վագըլը կէշիլմիշ տիր:
Կալացտա եէմիշլիլէր իւզէրինէ
թօրտանըլըլ էթմիշ վէ Պուք-
րէշտէ գալֆաթ իշիլիլ մէշլուլ
օլմագտա իտի, վէ 6 այտան պէ-
րու Պուլկարիտա իմիշ:
Հէր ըիմ քի պու գալթը թանըր
իսէ, պուլընտըլը մահէլի մալթ-
պամըլա պիլտիլմէսի ըէճա օ-
լունուր: